నవ్వు

చింతా సత్యనారాయణ

సుందరానికి నవ్వు వస్తోంది మామూలుగా కాదు - గోదావరి వరదకన్నా. ఏటి ఉప్పెనకన్నా ఉధృతంగా పొంగుకొస్తోంది. చేతిలో పువ్వుల పొట్లాం ప్రక్కకు గిరాటేసి, రోడ్డుమీదే పగలబడి నవ్వేద్దామని వుంది, ఇంజినీరుగదా...

అలా నవ్వేయడాన్కి సభ్యత అడ్డొచ్చి, వుప్పెనలా వస్తున్న నవ్వు బలవంతాన ఆపుకుని, "అబ్బ! యిలాంటి సంఘటన రోజుకొకటి జరిగినా చాలు గదా, చెప్పకొని చెప్పకొని నవ్వుకోడాన్కి" అనుకున్నాడు

టయిము అపుడే అయిదూ యాభై!

ఎంతకీ రాని బస్సుమీద కోపమొచ్చింది.

మనిషి అక్కడే వున్నాడుకాని, మనసు మాత్రం శ్యామల దగ్గరుంది

"శ్యాం . . ఇవాళ తాజ్ రెష్టారెంట్ దగ్గరేం జరిగిందంటే . . అంత త్వరగా చెప్పేస్తానేమిటి? నాకు మాంచి మాంచి బహుమతిస్తే చెపుతాను– అని వూరించి, వూరించి చెప్పి అరగంట సరిగ్గా అరగంట నవ్వించాలి" అనుకున్నాడు

అతనికి నవ్వుతో వుక్కిరి బిక్కిరయిపోతోంది

"వెధవది నాలుగు ఫర్లాంగులు నడవలేక బస్సుకోసం పడిగాపులు కాయడమేమిటి? నడిస్తే యీపాటికి 'శ్యాం'ని నవ్వించేస్తూ వుండేవాడిని"

ఆత్రుత అతన్ని నడిపించింది. ఇంకా వీధి చివరన వుండగానే యెదురుచూస్తున్న శ్యాంని చూసి నడక వేగం హెచ్చించాడు హారతిపళ్ళెం పట్టుకురాలేదుకానీ, ఘనంగా స్వాగతం చెప్పింది.

రెండంగల్లో ఆరు మెట్లెక్కేసాడు. అతని మనసు బంతిలా గెంతుతోంది "శ్యాం. యివాళ తాజ్ రెష్టారెంట్ దగ్గరేం జరిగిందంటే." ఆ తర్వాత ముసి ముసిగా నవ్వి 'చెప్పనా?' అన్నట్లు చూసాడు

"ఏం జరిగింది?" అంది శ్యాం గోముగా

"అంత త్వరగా చెప్పేస్తానేమిటి? అరగంట నవ్వడం గ్యారంటీ నాకు మాంచి మాంచి బహుమతిస్తే చెపుతాను" అన్నాడు ముద్దు ముద్దుగా చిన్నపిల్లాడికి మల్లే.

ఏం బహుమతివ్వాలో ఆమెకు తెల్సు.

దగ్గరగా జరిగింది.

పువ్వుల పొట్లాం చేతి కందించి, రెండు చేతులతోనూ పొదివి పట్టుకుని ముద్దెట్టుకున్నాడు.

తర్వాత చెప్పాడు "రెష్టారెంట్‌లో జీవుడికి కాఫీ పోయించి, బస్ స్టాప్ దగ్గర నిలబడితే .. శ్యాం . . ఏం జరిగిందంటే ."

"చెప్పండి." శ్యాంకి ఆత్రుత పెరుగుతోంది.

"పది నిముషాలు కర్రాటలా నిలబడ్డా ... బస్సు రాలేదు.

ఇంతలో ఓ ఆగంతకుడు అమాంతం వచ్చి, నన్ను కౌగలించుకున్నంత పనిచేసి, వుక్కిరి బిక్కిరి చేసేసాడు. "రేయ్ చలపతీ, యీ వూరెప్పుడొచ్చావురా? . . నాకో కార్డుముక్కయినా రాయనక్కర్లేదుట్రా ... యెన్నాళ్ళయిందీ నువ్వొచ్చి?. నీళ్ళు పడ్డట్టున్నాయ్ మాంచి ఛాయొచ్చావ్ ... అన్నట్టు మన సుదర్శనంగాడు..." అని, ఏం అనుమానమొచ్చిందో ఒక్కసారి నా మొహంలోకి తేరిపార చూసి, ఆశ్చర్యపోయి, అవాక్కయి, అలాగే నిలబడిపోయాడు. రెండు నిముషాలదాకా ఆయనలో చలనం లేదు. పాపం . ఆయన మొహం ... చూడు ... మనం ప్రొద్దుట కాల్చుకున్నాం, అచ్చు ఆ పెసరట్లలాగే మాడిపోయింది.

నాకు చాలా జాలేసిందనుకో శ్యాం...మొహంలో ఒక్క నెత్తురుచుక్కలేదు "సారీ మాస్టారూ—మా చలపతిరావనుకుని మీకు ట్రబులిచ్చాను. వెరీ వెరీ సారీ .. మీకు చాలా ట్రబులిచ్చాను. నన్ను క్షమించాలి" అని మరి మొహం చూపించలేకపోయాడు పాపం.

నిజం చెప్పొద్దూ – ఆ చలపతిని నేనే అయితే యెంత బాగుండిపోనూ అన్పించింది. అలాంటి ఫ్రెండు దొరకొద్దూ? .. నేను యీ వూరొచ్చి రెండు నెల్లయ్యింది. ఈ కొత్తూళ్ళో నాకు చాలా

ఆత్మీయులంల్లే కన్పిస్తున్నారు. నేనే మీ చలపతి ననుకోండి — అని కాఫీకి తీసుకువెడదామనుకున్నాను శ్యాం . . ఆయన మరి కన్పించలేదు."

"ఆ చలపతీ మీలాగే వుంటారేమో . షాక్ తినివుంటాడు పాపం ! యీమారు కన్పించినపుడు కాఫీకి పిలవండి" అంది శ్యాం ఆగంతకునిమీద సానుభూతిగా

సుందరం మనసు తెరిపిన పడిపోయింది — గ్యారంటీగా అరగంట నవ్వించలేకపోయినా వాన వెలిసినంత ప్రశాంతంగా వుంది యీసారి అతని మనసు.

"జీతం ఏడు ముప్పై అయిదొచ్చింది శ్యాం. రెండొందలు మా నాన్నకు పంపిస్తాను. నీకో చీర, నాకో షర్టూ, ఓ టైంపీసూ, రెండు బెడ్ షీట్లూ యింకేం కావాలి ? ... యీ నెల యెలాగైనా ఓ వంద మిగిల్చేసి బాంకులో వేసెయ్యాలి ఊ." అని విలాసంగా జేబులో చెయ్యి పెట్టబోయి .

"రె శ్యాం పర్సేదీ ?. పర్స్ నా పర్సు అరె ఏ జేబులోనూ కన్పించదేమిటి ? వ్హాట్ హేపెన్డ్ ? ."

* * *

"పాపం ఆయనకి చాలా ట్రబులిచ్చాను. కాఫీకి పిలిచినా బాగుండేది" అనుకుని "స్పెషల్ కాఫీ" అన్నాడు ఆగంతకుడు నోట్లు లెక్కపెట్టుకుంటూ

ఉండ్రాళ్ళు మెక్కేటి ఓ బొజ్జగణపయ్యా
అగ్రపూజ గైకొను దేవుడ వీవయ్యా
సర్వ కార్యములకు గురుదేవుడవు
నిను గొలుచుట మరచిన సిద్ధించవు

అలనాటి లంకేశ్వరుడు అహంకారముతోటి
నిను మరువ శివలింగమును పొందెనేమిటి ?
తొలి నమస్కారము నీ కర్పించిన చాలు
తుది వరకు కలుగు తప్పక జయాలు

నీ అండదండలున్న కొండలనే కదిలించవచ్చు
నిండు గుండెతో కొలిచిన నిను
కొండలా నడిపించవచ్చు
తొండము ఏకదంతము వాడవే కావచ్చు
బ్రహ్మండమంతయు నీదు
కరుణకయి కైమోడ్పు

— ఎం. రామచంద్ర

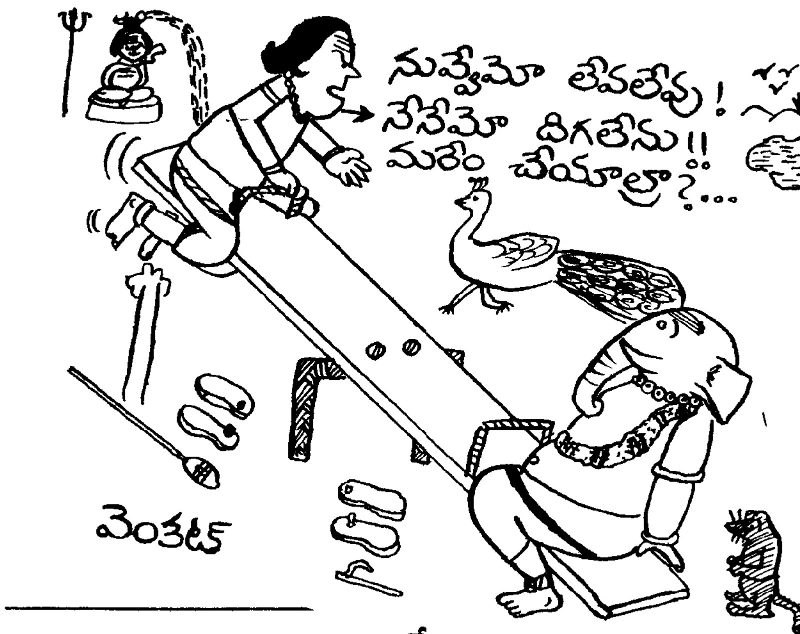

గా జు మే డ

(26 వ పేజీ తరువాయి)

నవ్వితే "జానీ నవ్వు ఎంత నిష్కల్మషంగా వుంటుంది ?" స్వర్గం నుంచి ఏ ఏంజిల్ దిగి నవ్వినట్లు ఏం నిష్కపట్యం ఆ నవ్వులో" అనుకున్నాడు ప్రభాకరం

పేషెంట్సు దగ్గర నుంచి వచ్చిన డబ్బు ఏ రోజుది ఆరోజు లెక్కచూసి తనకి అందీయబోయినప్పుడు తను ఎన్నిమాట్లో అన్నాడు "వుంచండి. ఎవరి దగ్గర వుంటే యేం ?" అని కాని జానీ విషాదంగా నేలకేసి చూస్తూ "అలా అంటే ఎలాగలెండి ! ఎవరి దగ్గర వున్నా ఒకటి ఎలా అవుతుంది మేం ఎలాగైనా పైవాళ్లమే కదా ! . కనీసం ఉషా, మురళీలాగ ఆత్మీయులం అయినా కాదు" అన్నప్పుడు తనకి నిజంగా జానీ అంటే జాలి వేసింది

అమ్మ ఇంక లేచే ఎత్తు కనిపించకపోయేసరికి, తను ఇబ్బందికరమైన ఆ కొత్త పరిస్థితికే అలవాటు పడుతూన్న సమయంలో ఒకరోజుల లీలా, మురళీ వచ్చారు వాళ్లని చూసేసరికి తనకి దుఃఖం పెల్లుబికి వచ్చింది దాంతోపాటు కొండంత ధైర్యంకూడా వచ్చింది అమ్మ కూడా లేని బలాన్ని తెచ్చుకుని మంచంమీదే అటూ యిటూ ఒత్తిగిలుతూ, కాస్త మాట్లాడుతూ వచ్చింది వాళ్ళున్న నాలుగురోజులూ వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళే రోజున అడిగారు "ఉష వచ్చి చూసి వెళ్ళలేదా ?" అని ఉషకి తెలియపరచలేదని తను చెబుదాం అనుకున్నాడు కాని ఆ సంగతి తెలిస్తే అమ్మ బాధపడుతుందని వూరుకున్నాడు చివరకీ అమ్మ బాధపడనే పడింది "అది రాలేదు పోనీ పాపం దాని చదువేం పాడవుతుందో . ఏవిటో ఎవరు వచ్చి చూసి మాత్రం, నా బాధని చేత్తో తీసిపారెయ్యగలరా ?" అంటూ కళ్ళనీళ్ళు కార్చింది

లీలా, మురళీ వెళ్ళిపోయిన రోజున తిరిగి వంటరితనం, తనని ఆవరించింది ఏం తోచక దిగాలుగా కూర్చుంటే జానీ వచ్చి ఆ కబురూ ఈ కబురూ చెబుతూ కొంత ప్రశాంతతని కలిగించింది మాటల సందర్భంలో అంది "డాక్టర్ ! మీకిది తెలుసా ? సీతాలు రావుడిని పెళ్లి చేసుకుంటాడట !" అని

ఆ సంగతి తను కొత్తగా వినలేదు అంత క్రితం ఒకటి రెండుసార్లు అమ్మే చెప్పింది పైగా ఈమధ్య వాళ్ళిద్దరి గుసగుసలూ, ఒకరు కనిపించినప్పుడు రెండోవాళ్ళ కళ్ళల్లో జిగేల్ మంటూన్న మెరుపూ ఇదంతా చూస్తూంటే వీళ్ళిద్దరూ ఎప్పుడో పెళ్లి చేసుకుంటారు అని తనకి చాలా సార్లు అనిపించింది అయితే తన ఎదురుగా వాళ్ళెప్పుడూ పడలేదు ఒకవేళ పడినా తత్రుపడుతూ చటుక్కున విడిపోయి, ఏదో సీరియస్ విషయాలు చర్చించుకుంటున్నట్లు నటించసాగారు. ఇదంతా తను పరిశీలించాడు కనక తనకి తెలుసు జానీ కెలా తెలిసిందబ్బా !

అందుకే నవ్వుతూ జానీని అడిగాడు "మీకెలా తెలిసింది ?" అని

"నిన్న రావుడు నాతో అంది సీతాలు నన్ను మనువు ఆడతాట్ట మధ్యవర్తుల ద్వారా కబురు చేశాడు 'సరే' అని ఆడికి చెప్పడానికి సిగ్గేస్తాంది మీరు కాస్త ఆడికి చెప్పండమ్మా–అని"

ప్రభాకరం పకపకా నవ్వి "ఏవిటీ ? వాళ్ళకి మధ్యవర్తులా ? సీతాలుకి చెప్పడానికి రావుడికి సిగ్గా ?" అంటూ మళ్ళీ నవ్వాడు

జానీ తల వంచుకొని, రావుడు మాట ఎలా వున్నా ముందు తను సిగ్గుపడుతూ "అదేవిటండీ ! ఆడదానికి సిగ్గు కాదా ? నేను పెళ్లి చేసుకుంటానని సిగ్గులేకుండా తలెత్తి మగాడితో ఎలా చెబుతుందండీ !" అంది

(ఇంకా వుంది)